

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A II-A CIVILĂ,
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSAR NR. (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 31 Martie 2014

Completul compus din:

PREȘEDINTE (...)

GREFIER: (...)

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantii (...), în contradictoriu cu pârâții PREȘEDINTELE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE, CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE, AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ, având ca obiect anulare acte administrativ cu caracter normativ.

Sușinerile părților au avut loc la termenul de judecată din data de 17.03.2013 când instanța a dispus amânarea pronunțării pentru data de azi.

C U R T E A

Asupra cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, urmare a examinării actelor și lucrărilor cauzei, reține următoarele:

1. Circumstanțele cauzei. Cadrul procesual. Situația de fapt.

Instanța de judecată a fost sesizată în primă instanță cu o acțiune în contencios administrativ, reclamantii (...) ș.a solicitând instanței anularea unui act administrativ cu caracter normativ precum și a unui act asimilat celor administrative. În justificarea demersului lor judiciar, reclamantii au arătat că fac parte din categoria persoanelor care realizează venituri din activități independente iar urmare a activității derulate de organele administrative ale statului, lipsită de predictibilitate și previzibilitate, urmare a încheierii actelor administrative contestate au fost obligați să plătească diverse sume de bani urmare a aplicării cu caracter retroactiv a dispozițiilor cuprinse în acestea. De asemenea, s-a susținut că transferul datelor personale ale reclamantilor între cei doi pârâți s-a realizat cu nesocotirea de către autoritățile fiscale naționale a dispozițiilor cuprinse în Directiva 96/46/CE iar pe baza unui protocol intern despre care se susține că nu are putere de lege s-au transmis date cu caracter personal pentru a fi folosite în alte scopuri decât cele pentru care ele au fost inițial declarate la stabilirea contribuțiilor la Casa de Sănătate.

S-a afirmat, de altfel, că această conduită adoptată de către autorități, de folosire și prelucrare ulterioară a datelor colectate în alte scopuri decât cele inițial stabilite, în acord cu scopul determinat și explicit stabilit de legiuitor și care afectează interesul personal al deținătorilor acestor date, fără consimțământul expres al persoanelor vizate și fără înștiințarea lor prealabilă, încalcă normele europene.

2. Situația de drept

Curtea reține că problema de drept supusă analizei contenciosului administrativ este legalitatea Ordinului Președintelui Casei Naționale a Asigurărilor de Sănătate nr.617 din data de 13.08.2007 precum și ale art.30, 31, 35 din Normele metodologice privind stabilirea documentelor justificative pentru dobândirea calității de asigurat respectiv asigurat fără plata contribuției precum și pentru aplicarea măsurilor de executare silită pentru încasarea sumelor datorate la Fondul național unic de asigurări de sănătate precum și a Protocolului încheiat și a actelor adiționale ulterioare, încheiate între Casa Națională de Asigurări de Sănătate și Agenția de Administrare Fiscală.

Legea nr.95/2006 republicată privind reforma în domeniul sănătății și Ordinul Președintelui CNAS nr.617/2007 emis în aplicarea acestei legi reprezintă în legislația națională cadrul legal de reglementare a stabilirii calității de asigurat a cetățenilor români cu domiciliul în țară precum și cetățenilor străini și apatrizilor care au solicitat și obținut prelungirea dreptului de ședere temporară sau au domiciliul în România precum și a obligațiilor acestora de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate.

Prin dispozițiile legii amintite mai sus, legiuitorul a înțeles să consacre legislativ abilitarea altor instituții ale statului de a transmite Caselor de Asigurări de Sănătate informațiile necesare stabilirii calității de asigurat la sistemul asigurărilor sociale de sănătate al acestor persoane, informații ce vor putea fi transmise pe baza de protocol.

Aceste acte normative prevăd strict și limitativ transmiterea datelor necesare stabilirii calității de asigurat nu și a datelor privind veniturile realizate de către cetățeni romani, cetățeni străini și apatrizi care au solicitat și au obținut dreptul de ședere temporară sau au domiciliul în România. Datele necesare stabilirii calității de asigurat sunt prin urmare cele de identificare a persoanei: nume, prenume, cod numeric personal și cele referitoare la domiciliu sau rezidența în România. Aceste date sunt distincte și independente de datele privind cuantumul veniturilor realizate de aceste categorii de persoane având în vedere faptul că legea reglementează calitatea de asigurat și în ceea ce privește persoanele care nu realizează venituri impozabile, persoanele care au această calitate cu plata contribuției din alte surse și persoanele scutite de la plata contribuției.

Prin actul intitulat Protocol nr.P 5282/26.10.2007/95896/30.10.2007 încheiat între Casa Națională de Asigurări de Sănătate și Agenția Națională de Administrare Fiscală, cele două instituții au reglementat transmiterea de la autoritatea națională fiscală - ANAF (instituție care este în posesia nemijlocită a bazei de date privind veniturile realizate de categoriile de persoane sus menționate) a veniturilor obținute de către contribuabili către Casa Națională de Asigurări de Sănătate cu scopul declarat ca aceasta din urmă instituție, pe baza datelor astfel comunicate, să stabilească în sarcina asiguraților obligațiile de plată a contribuției de asigurări de sănătate.

În aceste condiții, se impune a lămuri dacă această modalitate de a transfera informații către o instituție a unui stat membru reprezintă o corectă aplicare a dreptului Uniunii Europene în sensul reglementării cuprinse în art.124 TFUE , sau, dimpotrivă reprezintă *un acces preferențial*.

3. Deliberând asupra solicitărilor de sesizare formulate, Curtea a ajuns la concluzia că pentru justa soluționare a acțiunii introductive de instanță este necesar să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu privire la chestiunile de principiu conținute în cadrul întrebărilor procedând, însă, la

reformularea lor, de o manieră care să țină cont de specificul cauzei și să ofere posibilitatea unor dezlegări pertinente și utile speței.

În privința aspectelor care nu au fost cuprinse în întrebările reformulate adresate de Curte, instanța consideră că este în măsură să răspundă prin prisma unor principii generale de drept incidente și a jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene în materie, argumentația Curții urmând a se regăsi în hotărârea pe care o va pronunța cu privire la acțiunea formulată.

4. *Întrebările* cu privire la care Curtea de Justiție a Uniunii Europene este chemată să răspundă sunt:

1. Este autoritatea națională fiscală, ca reprezentant al ministerului de resort al unui stat membru, instituție financiară în înțelesul art.124 din TFUE?

2. Este posibil ca pe calea unui act asimilat celor administrative respectiv a unui Protocol încheiat între autoritatea națională fiscală și o altă instituție a statului, să se reglementeze transferul bazei de date privind veniturile realizate de cetățenii unui stat membru de la autoritatea națională fiscală către o altă instituție a statului membru fără a ne afla în prezența unui acces preferențial astfel cum este definit în art.124 din TFUE?

3. Transferul bazei de date făcut cu scopul de a stabili în sarcina cetățenilor statului membru a unor obligații de plată cu titlu de contribuție socială, către instituția statului membru în beneficiul căreia operează transferul, se circumscrie noțiunii de *considerent de ordin prudențial* în înțelesul art.124 din TFUE?

4. Pot fi prelucrate datele personale de către o autoritate căreia nu i-au fost destinate aceste date în condițiile în care această operațiune aduce, cu caracter retroactiv, prejudicii patrimoniale?

5. *Dispoziții legale și jurisprudență relevante*

1. *Dispoziții ale dreptului național aplicabile în cauză*

- art.211 al.1 din Legea nr.95/2006 republicata : "sunt asigurați, potrivit prezentei legi, toți cetățenii români cu domiciliul în țară, precum și cetățenii străini și apatrizii care au solicitat și obținut prelungirea dreptului de ședere temporară sau au domiciliul în România și fac dovada plății contribuției la fond, în condițiile prezentei legi "

- art.13 din legea nr.95/2006 republicata :

(1) Următoarele categorii de persoane beneficiază de asigurare, fără plata contribuției:

a) toți copiii până la vârsta de 18 ani, tinerii de la 18 ani până la vârsta de 26 de ani, dacă sunt elevi, inclusiv absolvenții de liceu, până la începerea anului universitar, dar nu mai mult de 3 luni, ucenici sau studenți și dacă nu realizează venituri din muncă;

b) tinerii cu vârsta de până la 26 de ani care provin din sistemul de protecție a copilului și nu realizează venituri din muncă sau nu sunt beneficiari de ajutor social acordat în temeiul Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare; soțul, soția și părinții fără venituri proprii, aflați în întreținerea unei persoane asigurate;

c) persoanele ale căror drepturi sunt stabilite prin Decretul-Lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, prin Legea nr.

51/1993 privind acordarea unor drepturi magistraților care au fost înlăturați din justiție pentru considerente politice în perioada anilor 1945-1989, cu modificările ulterioare, prin Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961, cu modificările și completările ulterioare, precum și persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 1 din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, dacă nu realizează alte venituri decât cele provenite din drepturile bănești acordate de aceste legi;

d) persoanele cu handicap care nu realizează venituri din muncă, pensie sau alte surse, cu excepția celor obținute în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările și completările ulterioare;

e) bolnavii cu afecțiuni incluse în programele naționale de sănătate stabilite de Ministerul Sănătății Publice, până la vindecarea respectivei afecțiuni, dacă nu realizează venituri din muncă, pensie sau din alte resurse;

f) femeile însărcinate și lăuzele, dacă nu au nici un venit sau au venituri sub salariul de bază minim brut pe țară.

(2) Sunt asigurate persoanele aflate în una dintre următoarele situații, pe durata acesteia, cu plata contribuției din alte surse, în condițiile prezentei legi:

a) abrogată;

b) se află în concediu pentru incapacitate temporară de muncă, acordat în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale;

c) se află în concediu și indemnizație pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani și în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani sau se află în concediu și indemnizație pentru creșterea copilului cu handicap cu vârsta cuprinsă între 3 și 7 ani;

d) execută o pedeapsă privativă de libertate sau se află în arest preventiv, precum și cele care se află în executarea măsurilor prevăzute la art. 105, 113 și 114 din Codul penal, respectiv cele care se află în perioada de amânare sau întrerupere a executării pedepsei privative de libertate, dacă nu au venituri;

e) persoanele care beneficiază de indemnizație de șomaj;

f) străinii aflați în centrele de cazare în vederea returnării ori expulzării, precum și cei care sunt victime ale traficului de persoane, care se află în timpul procedurilor necesare stabilirii identității și sunt cazați în centrele special amenajate potrivit legii;

g) persoanele care fac parte dintr-o familie care are dreptul la ajutor social, potrivit Legii nr. 416/2001, cu modificările și completările ulterioare;

h) pensionarii cu venituri din pensii mai mici de 740 lei;

i) persoanele cetățeni români, care sunt victime ale traficului de persoane, pentru o perioadă de cel mult 12 luni, dacă nu au venituri;

j) personalul monahal al cultelor recunoscute, aflat în evidența Secretariatului de Stat pentru Culte, dacă nu realizează venituri din muncă, pensie sau din alte surse.

(3) Persoanele care au calitatea de asigurat fără plata contribuției vor primi un document justificativ special, carnet sau adeverință de asigurat fără plata contribuției eliberat de casa de asigurări de sănătate, care atestă această calitate în urma prezentării la casa de asigurări a documentelor care dovedesc că se încadrează în prevederile alin. (1) sau alin. (2). Acest document va fi vizat periodic, după caz, în urma prezentării, de către persoana interesată, la casa de asigurări, a documentelor care dovedesc menținerea condițiilor de încadrare în categoria asiguraților fără plata contribuției, în condițiile stabilite prin ordin al președintelui CNAS.

(4) Categoriile de persoane care nu sunt prevăzute la alin. (1) și (2) au obligația să se asigure în condițiile art. 211 și să plătească contribuția la asigurările sociale de sănătate în condițiile prezentei legi.

- art.215 din legea nr.95/2006 republicata: "obligația virării contribuției pentru asigurările sociale de sănătate revine persoanei fizice sau juridice care angajează persoane pe baza de contract individual de munca ori în baza unui statut special prevăzut de lege, precum și persoanelor fizice, după caz. Persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurații sunt obligate să depună lunar la casele de asigurări alese în mod liber de asigurați declarații nominale privind obligațiile ce le revin fata de fond și dovada plății contribuțiilor.

Prevederile al.1 și 2 se aplică și persoanelor care exercită profesii libere sau celor care sunt autorizate potrivit legii să desfășoare activități independente."

- art.315 din legea nr.95/2006 republicată: "datele necesare pentru stabilirea calității de asigurat vor fi transmise în mod gratuit caselor de asigurări de sănătate de către autoritățile, instituțiile publice și alte instituții pe baza de protocol".

- art.35 din Normele Metodologice aprobate prin Ordinul Președintelui CNAS nr.617/2007 "în conformitate cu art.215 al.3 din lege și art.81 din Codul de procedura fiscală, pentru obligațiile de plată față de fond ale persoanelor fizice care se asigură pe baza de contract de asigurare, altele decât cele pentru care colectarea veniturilor se face de ANAF, titlul de creanță îl constituie, după caz, declarația prevăzută la art. 32 alin 4, decizia de impunere emisă de organul competent al CAS, precum și hotărârile judecătorești privind debite datorate fondului. Decizia de impunere poate fi emisă de către organul competent al CAS și pe baza informațiilor primite pe baza de protocol de la ANAF".

- art.4 din Protocol nr.P 5282/26.10.2007/95896/30.10.2007 încheiat între Casa Națională de Asigurări de Sănătate și Agenția Națională de Administrare Fiscală: "după intrarea în vigoare a prezentului Protocol, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin intermediul structurilor de profil subordonate, va furniza în format electronic baza de date inițială cu privire la:

a. veniturile persoanelor care fac parte din categoriile prevăzute la art.1 al.1 din prezentul Protocol, iar trimestrial actualizarea acestei baze de date, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, pe mediu compatibil cu prelucrarea automată „conform anexei nr.1 la prezentul Protocol."

Acest text a fost modificat prin art.II din Actul Adițional nr.1 la Protocol în sensul în care se prevede furnizarea către CNAS la nivel central a bazei de date în format electronic cu privire la veniturile persoanelor care fac parte din categoriile prevăzute la art.1 al.1 persoane care realizează venituri din profesii libere începând cu anul fiscal 2004, în noua structură - conform anexei nr.1 la prezentul Act adițional.

II. Dreptul Uniunii Europene

- art.124 TFUE fost art.102 din TCE : "se interzice orice măsură care nu se întemeiază pe considerente de ordin prudential și care stabilește accesul preferențial la instituțiile financiare al instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii, al autorităților administrației publice centrale, al autorităților regionale sau locale, al celorlalte autorități publice sau a altor organe ori întreprinderi publice din statele membre."

- art. 6 pct. a și b din Directiva 95/46/CE: Statele membre stabilesc că datele cu caracter personal trebuie să fie:

a. prelucrate în mod corect și legal,

b. colectate în scopuri determinate, explicite și legitime și să nu mai fie prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu aceste scopuri. Prelucrarea ulterioară a datelor în scopuri istorice, statistice sau științifice nu este considerată incompatibilă atât timp cât statele membre prevăd garanții corespunzătoare."

- art. 7 din Directiva 95/46/CE: - Statele membre prevăd ca datele cu caracter personal să fie prelucrate numai dacă:

a. persoana vizată și-a dat consimțământul neechivoc;

f. prelucrarea este necesară pentru realizarea interesului legitim urmărit de operator sau de către unul sau mai mulți terți, cu condiția ca acest interes să nu prejudicieze interesul sau drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate, care necesită protecție în temeiul art. 1 alin. (1).

- art. 12. din Directiva 95/46/CE, dreptul de acces:

Statele membre garantează oricărei persoane vizate dreptul de a obține de la operator:

a. fără constrângere, la intervale rezonabile și fără întârzieri sau cheltuieli excesive:

- confirmarea că datele care o privesc sunt sau nu sunt prelucrate, precum și informații referitoare la scopul prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sunt comunicate datele;

- comunicarea într-o formă inteligibilă a datelor care fac obiectul prelucrării și a altor informații disponibile cu privire la originea datelor;

- informații cu privire la principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automată a datelor care o privesc, cel puțin în cazul deciziilor automatizate prevăzute la art. 15 alin. 1;

b. după caz, rectificarea, ștergerea sau blocarea datelor a căror prelucrare nu respectă dispozițiile prezentei directive, în special datorită caracterului incomplet sau inexact a datelor;

c. notificarea terților cărora le-au fost comunicate datele cu privire la orice rectificare, ștergere sau blocare efectuată în conformitate cu litera b., dacă această notificare nu se dovedește imposibilă sau nu presupune un efort disproporționat.

- art. 21 din Directiva 95/46/CE - Publicitatea prelucrărilor:

1. Statele membre iau măsuri pentru a asigura publicitatea prelucrărilor.

2. Statele membre prevăd ca autoritatea de supraveghere să țină un registru cu prelucrările notificate în conformitate cu art. 18.

Registrul conține cel puțin informațiile enumerate în art. 19 al. 1 literele a,e.

Registrul poate fi consultat de orice persoană.

- art. 10 din Directiva 95/46/CE: — Statele membre prevăd ca operatorul sau reprezentantul său să furnizeze persoanei de la care colectează date care o privesc cel puțin informațiile menționate mai jos, cu excepția cazului în care persoana este deja informată cu privire la aceste date:

- a. identitatea operatorului și, dacă este cazul, a reprezentantului;
- b. scopul prelucrării căreia îi sunt destinate datele.

- art. 11 din Directiva 95/46/CE: - Informații în cazul în care datele nu au fost obținute de la persoana vizată.

Atunci când datele nu au fost colectate de la persoana vizată, statele membre prevăd obligativitatea ca operatorul sau reprezentantul său, în momentul înregistrării datelor cu caracter personal sau, dacă se are în vedere o comunicare a datelor către terți, nu mai târziu de data la care datele sunt comunicate prima oară, de a furniza persoanei vizate cel puțin informațiile menționate mai jos, cu excepția cazului în care persoana vizată este deja informată cu privire la aceste date:

- a. identitatea operatorului și, dacă este cazul, a reprezentantului său;
- b. scopurile prelucrării;
- c. orice alte informații suplimentare, cum ar fi:
 - categoriile de date în cauză;
 - destinatarii sau categoriile de destinatari ai datelor;
 - existența dreptului de acces la datele care o privesc și de rectificare a datelor cu caracter personal.

În măsura în care, ținând seama de circumstanțele specifice în care sunt colectate datele, astfel de informații suplimentare sunt necesare pentru asigurarea unei prelucrări corecte a datelor cu privire la persoana vizată.

6. Motivele care au determinat instanța de judecată să formuleze întrebarea preliminară

Curtea a ajuns la concluzia că este necesar să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene aceste întrebări preliminare, referitoare la interpretarea și valențele ce pot fi acordate principiului securității juridice, principiului protecției încrederii legitime, precum și celorlalte principii generale aplicabile în materie în situația specifică speței prin raportare și la liniile directoare stabilite anterior în jurisprudența CJUE cu referire la corecta aplicare a prevederilor art. 6 și următoarele din Directiva 95/46/CE.

În speță instanța este chemată să soluționeze o problemă juridică în care particularul invocă faptul că administrația are obligația de a-și defini în mod clar exigențele și de a-și respecta angajamentele luate, practica administrativă creată fiind de natură să-l inducă în eroare cu privire la obligațiile ce îi revin urmare a aplicării dispozițiilor legale în materia contribuțiilor privind asigurările de sănătate.

În acest context, instanța reamintește că principiul securității juridice a fost consacrat pe cale jurisprudențială la nivel european, iar pentru materia

fiscală prezintă o importanță deosebită o constatare a Curții de Justiție Europene: asigurarea securității juridice trebuie observată cu mai mare strictețe în cazul regulilor susceptibile să producă consecințe financiare, astfel încât cei vizați de aceste reguli să cunoască precis întinderea obligațiilor impuse de asemenea reguli.

Astfel, potrivit principiului comunitar al certitudinii juridice și conform jurisprudenței constante a CEDO, o soluție dispusă printr-o lege sau prin alt act normativ trebuie implementată cu o claritate și o coerență rezonabilă pentru a evita pe cât posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiecții de drept la care se referă măsurile de aplicare a acestei soluții.

Acest principiu presupune ca cetățenii să fie în măsură, fără ca acest lucru să reclame din partea lor eforturi insurmontabile, să decidă ce este permis și ce este interzis prin dreptul aplicabil. Pentru a se ajunge la acest rezultat, normele adoptate trebuie să fie clare și inteligibile și să nu fie supuse, în timp, la schimbări prea frecvente și, mai ales, imprevizibile.

Pe de altă parte, legea aplicabilă trebuie să fie previzibilă. Contribuabilul are în mod indubitabil dreptul de a fi informat în avans asupra consecințelor actelor pe care le efectuează, într-o manieră care să-i permită să se comporte în deplină cunoștință de cauză. Cu alte cuvinte, el trebuie să cunoască legislația de așa manieră încât să poată acționa preventiv.

În concluzie, principiul securității juridice presupune ca dreptul să fie previzibil și ca soluțiile juridice să rămână relativ stabile. Conform unei teze unanim acceptate, incertitudinea - fie ea legislativă, administrativă sau provenind din practicile aplicate de autorități - este un factor important ce trebuie luat în considerare pentru a aprecia conduita culpabilă a statului - prin organele sale abilitate - în luarea unei măsuri, mai ales în materie fiscală.

Așadar, instanța este pusă în situația de a se pronunța asupra întinderii efectelor produse de o situație specifică în care statul, prin organele sale, a reacționat cu întârziere față de o situație generalizată la nivelul țării, cu ignorarea obligațiilor ce îi revin în materia asigurărilor sociale de sănătate.

Pe de altă parte, se impune a sublinia împrejurarea că, la nivel național, nu a fost identificată jurisprudență pertinentă în materia unei eventuale restituiri a impozitului perceput în acord cu prev. art. 77 indice 1 Cod fiscal, contribuabilii aflându-se într-o situație incertă cu referire la restituire, generată de caracterul definitiv al impunerii și de iminența prescrierii dreptului la restituirea taxei nedatorate. În plus, nu există un alt remediu recunoscut în dreptul intern pentru recuperarea taxei achitate inițial.

După cum a indicat Curtea de Justiție a Uniunii Europene, încrederea legitimă este câștigată atunci când destinatarul unui act se poate încrede în aparenta legalității sale, iar o dată câștigată, ea nu ar trebui să dispară, cel puțin când un interes de ordin public nu primează în fața interesului beneficiarului în menținerea unei situații pe care o putea considera stabilă.

Mai mult, Curtea reține că dispozițiile directivei invocate de reclamanti sunt aplicabile situațiilor în care datele nu au fost colectate direct de la persoana vizată, ci ele au fost transmise de o autoritate unei alte autorități, situație în care dacă s-au emis decizii de impunere retroactive împotriva persoanei vizate se pune problema de a stabili dacă, în aceste condiții prelucrarea datelor de către autoritatea terță, ar fi putut fi făcută doar cu informarea prealabilă a persoanei, realizată la momentul la care datele au fost comunicate cu privire la identitatea operatorului și scopul pentru care datele au fost transmise.

De asemenea, Curtea este chemată să se pronunțe dacă transmiterea datelor persoanelor prin *Protocol* a creat în mod vădit o restrângere și o încălcare

a obligațiilor statului privind garantarea prelucrării datelor cu caracter personal în raport de dispozițiile Directivei care reglementează prin dispozițiile ei posibilitatea restrângerii drepturilor prevăzute dar doar atunci când ele sunt dispuse prin măsuri legislative și garanții legale mai ales atunci când datele sunt folosite împotriva persoanei vizate.

Curtea de apel soluționează prezenta cauza în primă instanță.

Văzând și dispozițiile art. 244 alin.(1) pct.1 Cod procedură civilă,

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
D I S P U N E

În temeiul disp. art. 276 din TFUE, sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu următoarele întrebări preliminare:

1.Este autoritatea națională fiscală, ca reprezentant al ministerului de resort al unui stat membru, instituție financiară în înțelesul art.124 din TFUE?

2.Este posibil ca pe calea unui act asimilat celor administrative respectiv a unui Protocol încheiat între autoritatea națională fiscală și o altă instituție a statului, să se reglementeze transferul bazei de date privind veniturile realizate de cetățenii unui stat membru de la autoritatea națională fiscală către o altă instituție a statului membru fără a ne afla în prezența unui acces preferențial astfel cum este definit în art.124 din TFUE?

3.Transferul bazei de date făcut cu scopul de a stabili în sarcina cetățenilor statului membru a unor obligații de plată cu titlu de contribuție socială, către instituția statului membru în beneficiul căreia operează transferul, se circumscrie noțiunii de considerent de ordin prudențial în înțelesul art.124 din TFUE?

4.Pot fi prelucrate datele personale de către o autoritate căreia nu i-au fost destinate aceste date în condițiile în care această operațiune aduce, cu caracter retroactiv, prejudicii patrimoniale?

Suspendă judecata acțiunii formulate și a cererilor de intervenție până la pronunțarea de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene a hotărârii preliminare.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 31 martie 2014.

PREȘEDINTE
(...)

(...)

GREFIER